"به نام حق"

دانشگاه تهران

دانشکده مهندسی کامپیوتر پردیس فارابی

محمد رشيدخان

77.797.27

درس آزمایشگاه شبکههای کامپیوتری گزارش پروژه نهایی (طراحی شبکه یک شرکت) نام استاد: جناب مهندس شکوهیانراد

ترم پاییز ۱۴۰۰

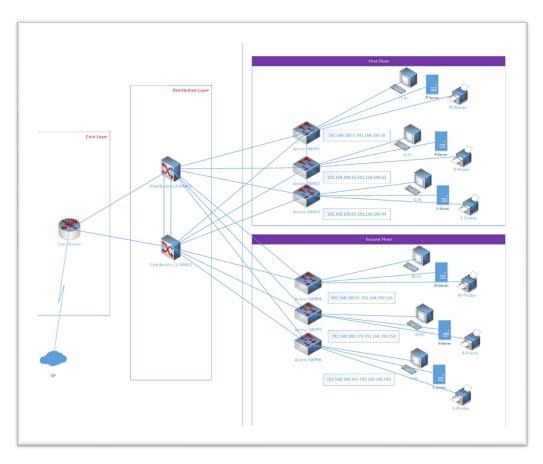
در این پروژه همانطور که در شرح پروژه نیز آورده شده است میخواهیم شبکه داخلی یک شرکت متوسط که شامل ۶ دپارتمان مختلف است را طراحی و پیادهسازی نماییم. در هر دپارتمان تعدادی کامیپوتر و پرینتر و سرور وجود دارد که جدول مشخصات آن در شرح پروژه به صورت کامل آماده است. ضمنا به دلیل جلوگیری از شلوغی محیط چند دستگاه اصلی را به نمایندگی از بقیه همنوعشان انتخاب کردیم برای مثال در هر دپارتمان یک پرینتر به نمایندگی از بقیه قرار دادیم.

در ادامه به فازهای مختلف پروژه میپردازیم و خروجیها را نشان میدهیم.

فاز اول:

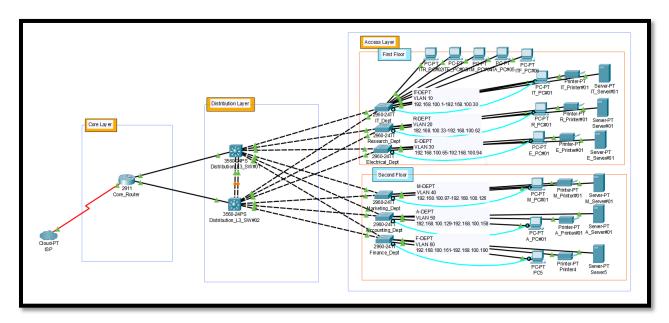
در این فاز ما توپولوژی شبکه را باید طراحی میکردیم که طی تحقیقاتی که کردیم طراحی سلسله مراتبی را که شامل سه لایه میشود برگزیدیم. این سه لایه به ترتیب از بیرونی ترین لایه هسته، لایه توزیع و لایه دسترسی هستند که داخل لایه هسته یک روتر قرار میگیرد و داخل لایه توزیع ۲ سویچ چندلایهای یا لایه سه قرار میدهیم. دلیل وجود ۲ سویچ هم برای پشتیبانی است مواقعی که برای سویچ اصلی مشکلی پیش بیاید در واقع با این کار ما افزونگی داریم (Redundancy). لایه دسترسی نیز شامل سویچ های متصل به دستگاههای پایانی از قبیل کامپیوترها و پرینترها و سرورها است.

برای رسم توپولوژی شبکه از نرمافزار Microsoft visio کمک گرفتیم که برای طراحی شبکه مناسب بود.

فاز دوم:

این فاز نیز جهت طراحی شبکه در نرمافزار cisco packet tracer بود که نتیجه آن به شکل زیر است.

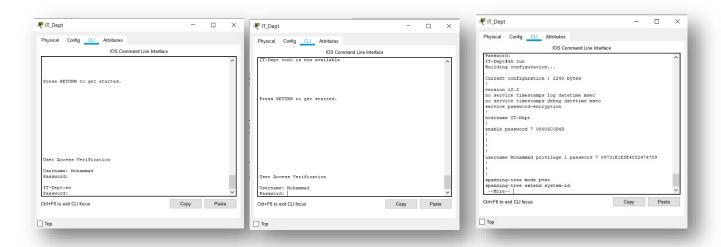

نکته: دپارتمان اول که IT است به طور کلی بر شبکه کنترل دارد و برای این منظور یکسری دستگاه پایانی (کامپیوتر) در این دپارتمان علاوه برا کامپیوترهای خود دپارتمان IT قرار داده ایم که بتوانیم به همه شبکههای محلی (VLANs) دپارتمانهای مختلف از داخل دپارتمان IT دسترسی داشته باشیم.

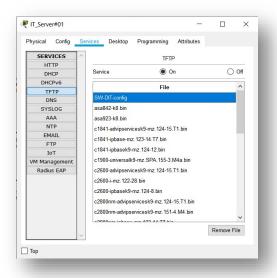
همانطور که در تصویر مشاهده میکنید در هر دپارتمان یکی از کامپیوترها را با کابل کنسول به سویچ آن دپارتمان وصل کردیم تا بتوانیم سویچ را کانفیگ کنیم. علاوه بر این محدوده آدرس subnet هر شبکه را به صورت تکست جلوی هر سویچ قرار دادهایم. اولین آدرس هر زیرشبکه با آیپی کامیپوترها شروع میشود و اخرین آدرسها نیز برای سرورها در نظر گرفته شدهاند.

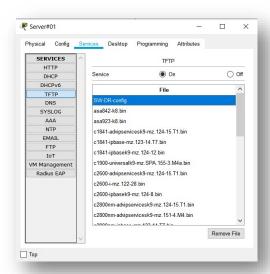
فاز سوم:

این فاز مربوط به کانفیگ کردن دیوایسها میشود که برای هر سویچ نام و رمز لاین کنسول و سطح ممتاز ست کردیم. همینطور برای سویچ لایه دپارتمان IT یک کاربر با نام کاربری Mohammad و رمز 220797052 ایجاد کردیم. رمز کنسول لاین و سطح ممتاز نیز \$#@! میباشد. همینطور password encryption را نیز فعال کرده ایم.

SW- در بخش بعدی نیز از startup-config هر دپارتمان بک آپ گرفتیم و داخل سرور متعلق به همان دپارتمان با نام SW- Research ذخیره کردیم. برای مثال ۲ نمونه برای دپارتمانهای $D[first\ word\ of\ department's\ name]$ - و $D[first\ word\ of\ department's\ name]$ و $D[first\ word\ of\ department's\ name]$

نکته: برای استفاده از پروتکل TFTP باید به سویچها یک ادرس آیپی اختصاص میدادیم که در فاز پنج توضیح خواهیم داد.

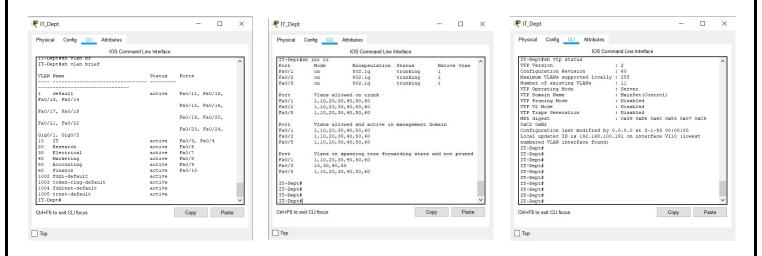
فاز چهارم:

در این فاز شبکههای محلی مجازی (VLAN) برای دپارتمانها ایجاد کردیم تا هر دپارتمان داخل یک شبکه محلی مخصوص خودش باشد. شماره VLANها به ترتیب دپارتمانها 10, 20, 30, 40, 50, 60 میباشد.

از پروتکل VTP استفاده کردیم و سویچ بخش IT را به حالت سرور بردیم و دیگر سویچهای مربوط به دپارتمانهای دیگر را در حالت client قرار دادیم و سپس VLAN ها را از طریق سویچ سرور ایجاد کردیم. پورتهای ۱ و ۲ از هر سویچ لایه دسترسی را نیز در حالت trunk قرار دادیم و پورت های ۳ به بعد را در حالت access چون به دستگاههای پایانی متصل میشوند.

نام دامنه سرور را نيز MainSet(Control) قرار داديم.

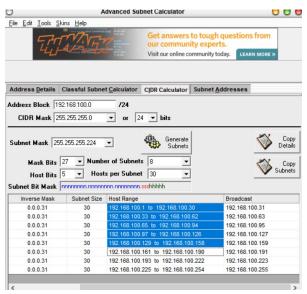
به پورتهای ۱ و ۲ هر سویچ لایه دسترسی نیز، دسترسی به VLAN های مربوطه را دادیم.(allowed VLANs)

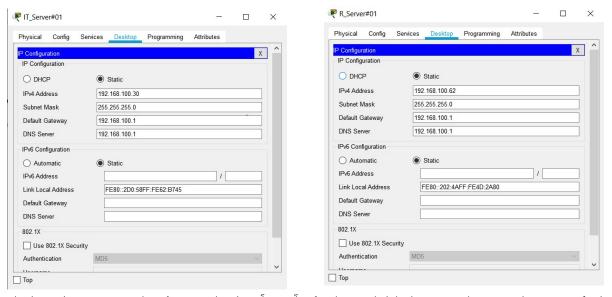
بقیه اسکرین شات ها برای سویچهای دیگر نیز در فولدر Screenshots موجود میباشد.

فاز پنجم:

حال در این فاز به آدرسدهی آیپی دستگاهها میپردازیم. برای تعیین محدوده آدرسها برای هر VLAN از برنامه subnet از برنامه VLAN از برنامه از calculator استفاده کردیم تا محدوده آدرسها برای هر زیرشبکه را تعیین کنیم. در واقع چون آدرس پایه ما از 192.168.100.0/24 شروع میشود به صورت زیر محدوده آدرسها توسط برنامه جنریت میشوند.

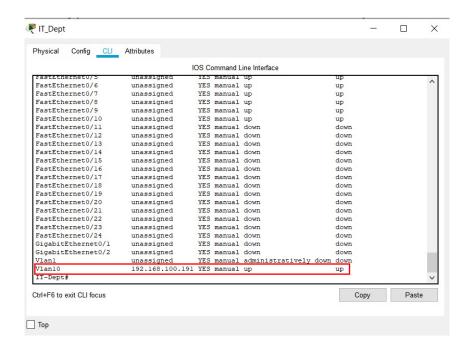

همانطور که گفته شده بود آخرین آدرس محدوده هر زیرشبکه به سروری که جهت بکآپگیری انتخاب کردیم تعلق میگیرد. برای مثال آدرس سرور بخش T برابر آخرین مقدار مجاز برای این بخش میشود که یعنی 192.168.100.30

همانطور گفته شده برای سویچها نیز جهت ارتباط با سرور باید یک آدرس آیپی انتخاب میشد که ما به صورت جدول زیر انجام دادیم.

VLAN#	Ip Address
10	192.168.100.191
20	192.168.100.192
30	192.168.100.193
40	192.168.100.194
50	192.168.100.195
60	192.168.100.196

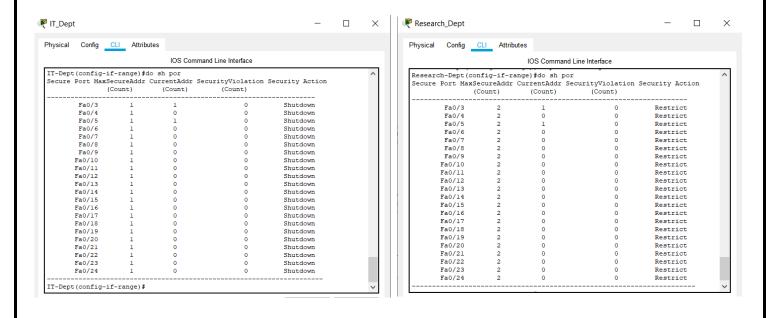

فاز ششه:

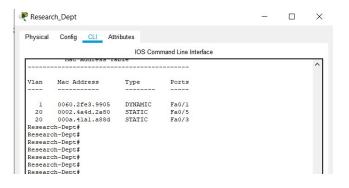
در این فاز که تقریبا آخرین مرحله از پروژه میباشد به امنیت پورتها پرداختیم. طبق شرح پروژه تمام پورتهای سویچهای لایه دسترسی شبکهمان باید تامین امنیت شوند.

همینطور برای دریافت مکآدرسها توسط پورت نیز از دستور sticky استفاده نمودیم و برای تمامی دپارتمانها به جز IT حداکثر مقدار مجاز را ۲ قرار دادیم و برای IT نیز حداکثر را ۱ قرار دادیم.

برای همه ی دپارتمانها به جز IT که مرکز کنترلی است restrict را violation mode قرار دادیم تا پورتها shutdown نشوند ولی پیغام خطا دریافت کنیم. برای اهمیت بیشتری که برای بخش IT قائل بودیم حالت را روی shutdown برای این بخش قرار دادیم تا در صورت نفوذ بیگانگان پورت خاموش شود. برای مثال ۲ نمونه از port-security برای سویچهای بخش IT و Research را مشاهده میکنید.

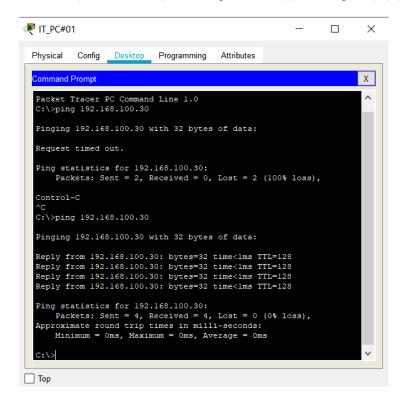
جدول mac-address برای دیارتمان

فاز هفتم:

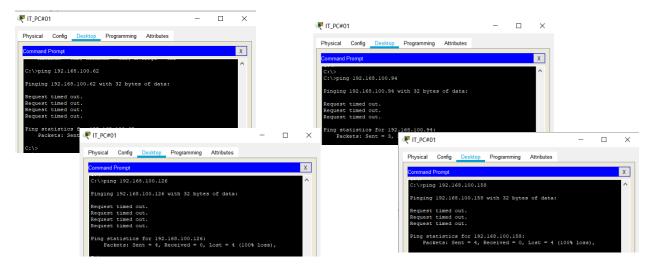
در فاز آخر نیز کارهای پیادهسازی تمام شده است و فقط باید از سیستمهای مختلف ping بگیریم تا ببینیم همه چیز درست کار می کند.

برای نمونه از یک کامپیوتر در بخش IT به سرور همان بخش ping میفرستیم تا ببینیم در یک شبک هستند یا خیر.

همانطور که مشاهده می کنید سرور بخش IT به کامپیوتر این بخش متصل است.

حال از کامپیوتر همین بخش برای سرور بخشهای دیگر پینگ ارسال میکنیم تا نتیجه را ببینیم.

مشكلاتي كه در طول پروژه برايمان به وجود آمد و رامحل:

برای بکاپ گرفتن در شرح پروژه گفته بودیم که یک نسخه از startup-config سویچ همه دپارتمانها در سرور بخش IT نیز ذخیره شود و مشکلی که اینجا به وجود می آید این است که با توجه به اینکه هر سرور و یا سویچ در VLAN مربوط به دپارتمان- شان هستند امکان ذخیره اطلاعات سویچهای بخشهای دیگر روی سرور یک بخش دیگر ممکن نمی باشد لذا اطلاعات سویچ هر بخش را درون سرور همان بخش که در یک شبکه مشترک هستند ذخیره کردیم.

مشکل بعدی مشکلی بود که در کلاس نیز بهش برخورد کرده بودیم و این بود اگر پورتی shutdown بر اثر violation میشد با دستور no shutdown دوباره روشن نمیشد و با کمی جستجو و آزمون و خطا یافتیم که برای این کار اول باید دستور shutdown را بزنیم و بلافاصله بعدش no shutdown بزنیم تا پورت به درستی روشن شود.

نتيجهگيري:

در این پروژه تقریبا با تمام مباحثی که در جزوه بود و در کلاس فراگرفتیم بیشتر آشنا شدیم و پیادهسازی شان کردیم. مباحث شامل پروتکلهای شبکه و سخت افزار شبکه و برنامهنویسی شبکه و مفاهیم شبکه بودند که به صورت دقیقتر در فایل شرح پروژه نام برده شدند.

تشكر از توجه شما

محمد رشيدخان